

[Christmas Møller.]

er betydeligt større, end den var for et Aar tilbage, og sikkert ingen vil bestride, at der er overmaade stor Fare for, at den Lysning, der paa enkelte Omraader har været for Landbrugets Priser, er kulmineret, og at Fremtiden tegner sig helt anderledes. Under disse Forhold mener vi for vort Vedkommende, at det vilde være rigtigt og rimeligt, om man lettede Landbrugets Skatter, saaledes som vi tidligere har stillet Forslag om det; og saaledes som vi vil gøre det igen.

I denne Forbindelse er det ogsaa naturligt og rimeligt for mig at fremhæve, at den Skattepolitik, der føres herhjemme, mangler Klarhed og System. Selv Statsministeren har faaet Blikket aabent for det, idet han i sin Aabningstale siger, at man i Skattekommissionen vil foreslaa Forenkling og Modernisering af Skattesystemerne. Man har da vel Lov til at sige til den højtærede Regering: havde det saa ikke været rimeligere og naturligere at vente, saaledes som vi foreslog, med Udligningslovene, naar man nu maaske i Skattekommissionen skal lave det hele om? For øvrigt maa jeg ogsaa i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det ogsaa vilde være rimeligt og naturligt her under Finanslovens første Behandling at faa at vide hos den højtærede Finansminister, om det Forlydende, som har været fremme om, at man fremtidig skal betale Skat af Skatten, altsaa saaledes, at Skatten ikke kan fradrages ved Udregningen af den skattepligtige Indtægt, er rigtigt, og om Finansministeren gaar med skumle Planer i saa Henseende.

Jeg lagde Mærke til i Finansministerens Fremsettelsestale, at han havde budgetteret Finanslovsforslaget for 1938—39 paa den Maade, at samtlige Skatter, som vi nu har løbende, ogsaa skulde gælde for Finansaaaret 1938—39, uanset om Stillingen er den, at de respektive Skattelove udløber med Ugangen af Juni 1938. Det gjaldt ikke blot Arveafgiften, men hvad jeg her særlig vil lægge Mærke til og understreger, det gjaldt ogsaa samtlige indirekte Skatter. Naar man nu erindrer, hvilken Agitation der er ført mod disse indirekte Skatter — man kan næsten sige, at hele Ministeriet er blevet til først og fremmest ved en hensynsløs Agitation gennem Aarene mod dem —, saa har vi her et klart Vidnesbyrd om, hvorledes Regeringen handler, naar den under Ansvar skal skaffe Pengene, og hvorledes den agiterede og arbejdede mod os andre i sin Tid. Men de Herrer kan maaske

ikke huske det, fordi det er saa længe siden, de stemte mod og rasede mod saa at sige alle indirekte Skatter.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil gerne for sit Vedkommende forpagte Humaniteten. Det ærede Medlem forsøgte at angive en Stilling for os med Hensyn til den sociale Lovgivning af en saadan Karakter, at det ærede Medlem ogsaa paa dette Omraade vilde placere sig selv som den særligt sociale. Det er Toner, vi har hørt før. Det er Toner, der intet har med Virkeligheden at gøre. Vi for vort Vedkommende ønsker ikke en ringe Sociallovgivning; vi har ogsaa Lov til at fremhæve, at vi Gang paa Gang har medvirket til Dele af denne Lovgivning. Men vi peger paa, at de Byrder, som denne Sociallovgivning i Dag lægger paa Budgetterne, ikke blot Statens, men ogsaa Kommunernes, er af en saadan Karakter, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke kan være blind for, at den for overmaade mange Kommuner er meget tyngende. Det ærede Medlem har heller ikke nogen som helst Ret til i de Krav, vi har stillet om, at man til Eksempel skulde gennemføre ud over den nuværende Sociallovgivning en yderligere Forsikring, skulde gennemføre en saadan for Aldersrenten og maaske ogsaa paa andre Omraader, at lægge noget antisocialt Sindelag. Og naar det ærede Medlem talte om, at der skulde være en Ret for den gamle til at faa Understøttelse, at Hjælpen ikke mere skulde være en Understøttelse, men netop en Ret, vil jeg gøre ham opmærksom paa, at en videre Udbygning af Forsikringsprincippet just vilde give Hjælpen Karakter af en Ret.

Jeg vil dernæst gerne fremhæve, at mit Parti jo allerede har anmeldt Forslag til Lov om Udskydelse af Ikrafttræden af Loven om Overarbejde. Lovforslaget vil blive forelagt, er det blevet meddelt mig, i Dag, saa jeg skal ikke knytte Bemærkninger til det, men kun sige, at vi modarbejdede og advarede jo imod Loven om Overarbejde, og at man ikke kan bestride, at disse Advarsler har Tiden givet Medhold. Vi siger med dette Lovforslag: Skal vi ikke forhandle om disse Spørgsmaal et Aar og udskyde Lovens Ikrafttræden for at søge at finde en tilfredsstillende Form paa det paagældende Omraade?

Jeg fremhæver, at Det konservative Folkeparti, paa samme Maade som vi gjorde det i Slutningen af sidste Rigsdagssamling, vil fremsætte vort Lovforslag om Privatfunktionærerne, og at vi haaber, at der kan komme en Drøftelse mellem Rigsdagens